

بررسی پایداری اکولوژیک معرفی گیاهان جدید به الگوی کشت از دیدگاه امرزی

ثمین فلاحت نژاد^۱، محمد آرمین^۲، محمدرضا اصغری پور^۳

دریافت: ۹۹/۶/۲۸ پذیرش: ۹۹/۸/۸

چکیده

آنالیز امرزی راهکار مناسبی برای ارزیابی پایداری سیستم‌های تولید محصولات کشاورزی در سطح منطقه‌ای است. در این مطالعه پایداری سیستم‌های تولید چهار محصول زراعی عمدۀ یعنی گندم و جو (به عنوان گیاهان قدیمی الگوی کاشت) و چغندرقند و زعفران (به عنوان گیاهان جدید الگوی کاشت) با استفاده از تکنیک امرزی در شهرستان خوشاب استان خراسان رضوی مقایسه شد. کل امرزی حمایت‌کننده تولید برای سیستم کشت گندم، جو، چغندرقند و زعفران به ترتیب 10^{16} ، $2/32 \times 10^{16}$ ، $1/91 \times 10^{16}$ ، $4/95 \times 10^{16}$ و $2/04 \times 10^{16}$ امزوں خورشیدی در هکتار بود. بیشترین سهم امرزی از بخش منابع قابل تجدید محیطی در کشت چغندرقند ($4/10$ درصد)، از بخش منابع غیرقابل تجدید محیطی در کشت جو ($55/70$ درصد) و منابع خردباری شده تجدیدپذیر ($40/80$ درصد) و غیر قابل تجدید خردباری شده ($37/48$ درصد) در کشت زعفران به دست آمد. تغییر الگوی کاشت سبب افزایش شاخص‌های درصد تجدیدپذیری امرزی، نسبت بارگذاری زیستمحیطی، شاخص پایداری محیط زیست اصلاح شده، نسبت سرمایه‌گذاری امرزی و کاهش شاخص‌های نسبت عملکرد امرزی، نسبت بارگذاری زیست محیطی اصلاح شده، شاخص پایداری محیط زیست و شاخص امرزی توسعه پایدار شد. بوم نظام زعفران و چغندرقند بالاترین شاخص پایداری محیط‌زیست اصلاح شده را داشتند. اگرچه شاخص نسبت بارگذاری زیستمحیطی در کشت زعفران بالاتر از سایر سیستم‌های کشت بود اما شاخص نسبت بارگذاری زیست محیطی اصلاح شده در این محصول بسیار کمتر از 3 محصول دیگر به دست آمد، بر این اساس می‌توان کشت زعفران را به عنوان یک گیاه پایدار که حداقل فشار به منابع زیست محیطی را دارد توصیه کرد.

واژه‌های کلیدی: آنالیز امرزی، الگوی کشت، اثرات زیست محیطی، پایداری تولید

فلاحت نژاد، ث. م. آرمین و م. ر. اصغری پور. ۱۴۰۰. بررسی پایداری اکولوژیک معرفی گیاهان جدید به الگوی کشت از دیدگاه امرزی. مجله اکوفیزیولوژی گیاهی. ۴: ۸۹-۷۶.

۱- دانشجوی دکتری زراعت، گروه زراعت و اصلاح نباتات، واحد سبزوار، دانشگاه آزاد اسلامی، سبزوار، ایران

۲- دانشیار، گروه زراعت و اصلاح نباتات، واحد سبزوار، دانشگاه آزاد اسلامی، سبزوار، ایران

۳- استاد، گروه آگرواکولوژی، دانشگاه کشاورزی، دانشگاه زابل، زابل، ایران

مقدمه

شهرستان خوشاب با وسعت ۱۷۷۰ کیلومتر مربع در فاصله ۱۸۰ کیلومتری از مرکز استان خراسان رضوی قرار گرفته است. توسعه کشاورزی در این منطقه در چند سال اخیر به دلیل تنش های محیطی و توقع درآمد بالاتر از کشت محصول با تغییر الگوی کاشت محصولات زراعی همراه بوده است (بی نام، ۱۳۹۹). بر این اساس کشاورزان در الگوی کشت خود به جای استفاده از گیاهان زراعی با نیاز آبی بالا مانند پنبه یا هندوانه به سمت کشت گیاهان با مصرف آب کم ماند زعفران و پسته روی آورده اند. در این میان اصلی ترین سوالی که تاکنون به آن جوابی داده نشده است تعیین بهرهوری محصولات مختلف و تعیین پایداری ترین محصول در الگوی کشت این منطقه است. امروزه ضرورت گنجاندن فاکتورهای اجتماعی، اقتصادی و اکولوژیکی در ارزیابی پایداری نظامهای کشاورزی به خوبی شناخته شده است. پایداری در کشاورزی به صورت توانایی حفظ و نگهداری تولید در درازمدت و مدیریت موفق منابع است تا بتواند نیازهای متغیر انسانی را برطرف و از سویی خصوصیات کیفی محیط زیست را حفظ کرده و از منابع طبیعی محافظت کند. امروزه پایداری به عنوان یکی از متداول ترین اصطلاحات در عرصه های اقتصادی، اجتماعی به طور عام و در علوم محیطی به طور خاص تبدیل شده است (مور و همکاران، ۲۰۰۵). کشاورزی زمانی پایدار است که از لحاظ فنی امکان پذیر، از نظر اقتصادی موجه و از نظر سیاسی مناسب، از جنبه مدیریتی اجراء شدنی، از دیدگاه اجتماعی پذیرفتی و به لحاظ محیطی سازگار باشد (کوچکی و همکاران، ۱۳۹۶). در میان روش های مختلف اندازه گیری پایداری تولید، استفاده از تکنیک تحلیل امریزی به عنوان یک روش مناسب مورد توجه محققان قرار گرفته است.

در طول سه دهه گذشته تحلیل امریزی به عنوان ابزاری موثر و قوی ثابت کرده است می تواند برای حمایت از جریان منابع بوم نظامهای طبیعی و نظامهای کلان اقتصادی مورد استفاده قرار گیرد. همچنین امریزی می تواند عملکرد کلی و گاهی پایداری یک نظام را اندازه گیری کند (براؤن و اولگاتی، ۲۰۰۵). بررسی امریزی در نظامهای مختلف مورد توجه محققین مختلف بوده است. در یک بررسی اورتگا و همکاران (۲۰۰۵) رویکرد زیستی (اکولوژیکی و ارگانیک) نسبت به صنعتی (اگردوشیمیایی و بدون شخم با استفاده از علفکش) را در کشت سویا پایدارتر گزارش کرده اند. مارتین و همکاران (۲۰۰۶) سه نظام کشاورزی شامل دو نظام کشت مرسوم

مواد و روش ها

منطقه مورد مطالعه در عرض جغرافیایی ۵۸ و ۳۰ دقیقه طول شرقی و ۳۶ درجه و ۲۴ دقیقه عرض شمالی در ارتفاع ۱۲۲۴ متر از سطح دریا قرار دارد. درجه حرارت متوسط ماهانه این شهرستان، بین حداقل ۲/۳ در دی تا ۳۱/۵ درجه سانتی گراد در تیر بامتوسط

تعیین مناسب ترین سیستم تولید که با وجود درآمد اقتصادی مناسب پایداری زیست محیطی مناسب نیزداشته باشد در تحقیقات کشاورزی ضروری به نظر می رسد. از آنجا که در مورد سیستم های کشت محصولات زراعی در منطقه خوشاب سبزوار تاکنون مطالعه ای صورت نگرفته است و هر ساله تغییر الگوی کشت از محصولات بومی به محصولات جدید در حال گسترش است در این بررسی از روش تحلیل امریزی برای کمی کردن اثرات مستقیم و غیر مستقیم سیستم های تولید استفاده شد. هدف از این بررسی مقایسه اثرات زیست محیطی سیستم های تولید رایج و غالب در منطقه است که بر روی ۴ گیاه اصلی که در آن گندم و جو به عنوان محصولات پاییزه رایج و قدیمی منطقه، چند رقند به عنوان یک گیاه تابستانه که در چند سال اخیر در الگوی کاشت جایگزین پنبه شده است و زعفران به عنوان یک کیاه زراعی جدید در الگوی کشت با درآمد اقتصادی بالا انجام شد.

ذرت و شاه توت و یک نظام کشت سنتی (طبیعی) را از لحاظ امریزی با هم مورد مقایسه کردند که مشخص شد بیشترین مصرف انرژی مربوط به نظامهای مرسوم به دلیل اتکا به ورودی های خارجی تجدید ناپذیر بود و در بین این دو نظام، ذرت سهم مصرف امریزی بیشتری را دارد که مربوط به آبیاری و کوددهی بود و بیشترین سطح پایداری مربوط به نظامهای سنتی بود. بنابراین نظامهای سنتی به دلیل اتکای بیشتر به نهاده های تجدیدپذیر داخلی همواره از پایداری بیشتری برخوردار هستند. در دو سیستم کشت معیشتی و تجاری کلزا گزارش شده است که می توان پایداری زیست محیطی سیستم تولید کلزا تجاری را از طریق بهبود ماده آلی خاک و جلوگیری از بین رفتن آن افزایش داد (امیری و همکاران ۲۰۱۹). گزارش شده است که امریزی تولید گندم و ذرت به ترتیب، $10^{16} \times 10^{16}$ و $10^{16} \times 10^{16}$ امثول خورشیدی در هکتار می باشد. در مطالعه ای نسبت بارگذاری بر محیط زیست در نظام تولید گندم ۱۰/۵۹ و در ذرت ۰/۴۷ بود، که نشان دهنده وابستگی بیشتر گندم به مواد خریداری شده بود (امیری و همکاران ۲۰۱۹).

داده‌ها مورد نیاز برای این مطالعه با استفاده از پرسشنامه چهربه‌چهره از کارگران و کارشناسان کشاورزی جمع آوری شد. برای تعیین تعداد نمونه از فرمول کوکران بر اساس معادلات ۱ و ۲ استفاده شد (سندرکر و کوکران، ۱۹۸۹).

سالیانه ۱۷.۸ درجه سانتی‌گراد متغیر است. متوسط سالیانه سرعت باد این شهرستان $3/2$ متر بر ثانیه و متوسط بارش 200 میلی متر است. اراضی مورد مطالعه در شهرستان خوشاب در واحد فیزیوگرافی دشت آبرفتی واقع شده و دارای شیب ملایم و بدون پستی و بلندی و فرسایش است. این اراضی دارای خاک بسیار عمیق با بافت لوم سیلتی، سیلتی لوم و خاک رس است.

$$n = \frac{N(s \times t)^2}{(N-1)d^2 + (s \times t)^2} \quad \text{معادله (۱)}$$

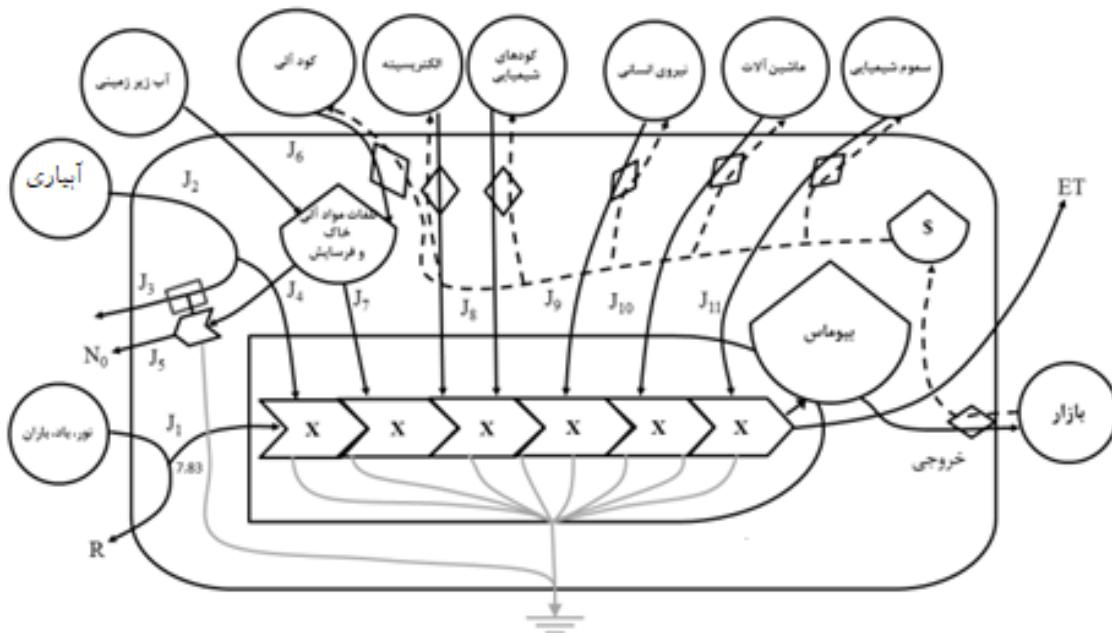
$$d = \frac{t \times s}{\sqrt{n}} \quad \text{معادله (۲)}$$

محیطی و نهاده‌های به دست آمده از اقتصاد انسانی. در مدل جعبه مستطیلی مرزهای نظام را نشان می‌دهد. در سمت چپ مدل، ورودی‌های طبیعی نشان داده شده است؛ در قسمت بالای مدل، ورودی‌های بازاری فهرست شده است، و در نهایت در سمت راست مدل عملکرد مفید نظام‌های تولیدی نشان داده شده است. برای تحلیل نظام‌های تولید و محاسبه شاخص‌ها، ورودی‌ها به چهار نوع تقسیم شدند (اودوم، ۲۰۰۰): نهاده‌های رایگان محیطی تجدیدپذیر (R)، مانند نورخورشید، باران و باد؛ نهاده‌های رایگان محیطی تجدیدنپذیر (N)، مانند آب آبیاری، فرسایش خاک، تلفات مواد آلی خاک؛ نهاده‌های تجدیدپذیر غیر رایگان (F_R) مانند بذر، کود آلی که از خارج از نظام خریداری شده‌اند؛ و نهاده‌های تجدیدنپذیر غیر رایگان (F_N) نظیر کود، آفت‌کش‌ها، ماشین آلات، سوخت و الکترونیک.

در این معادلات، s : در سطح اطمینان ۹۵ درصد، S : پیش برآورد انحراف میکار جامعه، d : دقت احتمالی مطلوب، N : حجم جامعه، و n : حجم نمونه است.

روش تحلیل امرزی

اولین گام برای تحلیل امرزی تعیین مرزهای مکانی و زمانی نظام‌های مورد بررسی و ترسیم دیاگرام امرزی برای طبقه بندي نهاده‌های نظام‌های مورد بررسی به منابع تجدید پذیر یا تجدید ناپذیر، محلی یا وارداتی است. از زبان تئوری سیستم‌های انرژی برای ترسیم مدل تولید گیاهان زراعی گندم، جو، چغندرقند و زعفران استفاده شد. شکل ادیاگرام تجمعی جریان امرزی برای سیستم‌های تولید در این بررسی را نمایش می‌دهد. نهاده‌های محرک نظام‌های کشاورزی از دو منبع نشأت می‌گیرد: نهاده‌های

شکل ۱- دیاگرام جریان امرزی نظامهای تولید گندم، چمندر قند و زعفران در منطقه خوشاب

بار مصرف می‌شوند و نهاده‌های جاری که هر ساله مصرف می‌شوند تقسیم شدند. در این نظام در سال‌های اولیه عمر که مزرعه مستقر شده است عملکرد پایین است و در سال‌های پایانی عمر مزرعه نیز عملکرد کاهش می‌یابد. به همین دلیل از مزرعه با عمر پنج سال استفاده شد که بالاترین عملکرد اقتصادی را داشتند. ورودی‌های جاری و سرمایه‌ای محیطی و اقتصادی برای کشت زعفران در ضمیمه ارائه شده است. بعد از محاسبه ورودی‌های جاری و سرمایه‌ای محیطی برای سال اول سهم ورودی‌های تجدید پذیر و ورودی‌های ای تجدید ناپذیر خردباری شده در امرزی کل به هر بخش به صورت جداگانه اضافه شد. در زراعت زعفران پس از تخریب مزرعه در سال هفتم، بنه خروجی از خاک نیز به عنوان خروجی نظام در نظر گرفته می‌شود.

نتایج و بحث ساختار جریان امرزی در سیستم‌های تولید

کلیه جریان‌های ورودی و خروجی انرژی و مواد برای هر نظام تولیدی در جدول ۲ آورده شده است. کلیه منابع مورد استفاده با ضرب در مقادیر امرزی مربوط به هر نهاده که از منابع مختلف به دست امده محاسبه و در جدول ۲ آورده شده است.

برای به دست آوردن مقدار امرزی هر نهاده، اطلاعات خام هر نهاده بر حسب ژول، گرم یا ریال در ضرایب تبدیل آن‌ها ضرب می‌شود. امرزی کل، مجموع امرزی از تمام نهاده‌های مستقل است. در نهایت، شاخص‌های امرزی برای ارزیابی نظامها محاسبه و تفسیر می‌شوند (جدول ۱).

پس از محاسبه همه جریان‌های ورودی و خروجی انرژی و مواد برای هر نظام تولیدی، این مقادیر از طریق ضرب کردن در ضرایب مربوط، به واحد امرزی (sej) تبدیل می‌شود. این ضرایب تبدیل برای هر آیتم از مطالعات قبلی اقتباس شده است (لان و همکاران، ۲۰۰۲؛ جعفری و همکاران، ۲۰۱۸؛ امیری و همکاران، ۲۰۱۹؛ اصغری پور و همکاران، ۲۰۱۹). ضرایب تبدیل مختلفی برای هر مورد در منابع مختلف محاسبه شده است، و ضرایب تبدیلی از مطالعاتی انتخاب شد که با شرایط این مطالعه بیشترین شباهت را داشتند. شاخص‌های مبتنی بر امرزی متعددی برای ارزیابی وضعیت محیطی، اکولوژیکی و اقتصادی نظامها به کار رفته است (ادوم، ۱۹۹۶).

برای زراعت زعفران که گیاهی چند ساله است و کشاورزان منطقه به طور متوسط هفت سال بهره‌بردای مفید از آن دارند، نهاده‌ها به دو دسته نهاده‌های سرمایه‌ای که در طول عمر مزرعه یک

جدول ۲- ورودی‌های رایگان و غیر رایگان و ضرایب تبدیل آن‌ها در نظام‌های تولید گندم، جو، چغندر قند و زعفران در منطقه خوشاب

(sej unit) ^۱	آیتم‌های امرزی	نهاده‌های رایگان محاسبی تجدیدپذیر					
		گندم	جو	زعفران	چغندر قند	نماد در نمودار	واحد
نهاده‌های رایگان محاسبی تجدیدپذیر							
۱	انرژی تاپیشی خورشید	$1/21 \times 10^{-13}$	$1/23 \times 10^{-13}$	$1/27 \times 10^{-13}$	$1/34 \times 10^{-13}$	J ₁	J
$1/25 \times 10^{-3}$	انرژی جنبشی باد	$4/74 \times 10^{-11}$	$9/94 \times 10^{-11}$	$1/01 \times 10^{-11}$	$1/00 \times 10^{-11}$	J ₁	J
$2/25 \times 10^{-4}$	انرژی شیمیایی باران	$1/02 \times 10^{-11}$	$7/77 \times 10^{-11}$	$1/38 \times 10^{-11}$	$1/60 \times 10^{-11}$	J ₁	J
$2/88 \times 10^{-4}$	تبخیر و تعرق	$7/11 \times 10^{-9}$	$7/00 \times 10^{-11}$	$9/67 \times 10^{-9}$	$1/20 \times 10^{-11}$	J ₁₅	J
نهاده‌های رایگان غیر رایگان							
$1/27 \times 10^{-9}$	فرسایش خاک	$8/64 \times 10^{-9}$	$1/23 \times 10^{-11}$	$5/70 \times 10^{-11}$	$7/65 \times 10^{-11}$	J ₅	g
$9/36 \times 10^{-4}$	تلفات ماده آلی خاک	$7/00 \times 10^{-5}$	$7/00 \times 10^{-5}$	$7/00 \times 10^{-5}$	$7/00 \times 10^{-5}$	J ₅	J
$1/92 \times 10^{-5}$	آب زیرزمینی	$1/47 \times 10^{-11}$	$7/57 \times 10^{-11}$	$2/37 \times 10^{-11}$	$2/88 \times 10^{-11}$	J ₄	J
خروجی‌ها							
$2/22 \times 10^{-7}$	نیروی انسانی	$2/26 \times 10^{-9}$	$1/77 \times 10^{-9}$	$2/52 \times 10^{-8}$	$2/99 \times 10^{-8}$	J ₁₂	J
$3/09 \times 10^{-11}$	ماشین آلات	$1/94 \times 10^{-7}$	$2/23 \times 10^{-7}$	$2/49 \times 10^{-7}$	$2/44 \times 10^{-7}$	J ₁₃	gr
$2/82 \times 10^{-10}$	کود نیتروژن	$2/44 \times 10^{-9}$	$7/10 \times 10^{-9}$	$7/54 \times 10^{-9}$	$7/63 \times 10^{-9}$	J ₈	gr
$2/23 \times 10^{-9}$	کود فسفر	$1/14 \times 10^{-5}$	$2/00 \times 10^{-5}$	$1/02 \times 10^{-5}$	$1/10 \times 10^{-5}$	J ₁₀	gr
$3/91 \times 10^{-9}$	کود پتاسیم	$1/04 \times 10^{-5}$	$1/00 \times 10^{-5}$	$7/00 \times 10^{-4}$	$1/00 \times 10^{-5}$	J ₁₀	gr
$2/96 \times 10^{-8}$	کودهای میکرو	$1/04 \times 10^{-5}$	$1/00 \times 10^{-5}$	$0/00 \times 00$	$0/00 \times 00$	J ₁₀	gr
$2/96 \times 10^{-8}$	کود آلی	$9/11 \times 10^{-5}$	0	$0/00 \times 00$	$0/00 \times 00$	J ₁₀	gr
$6/30 \times 10^{-10}$	حشره کش	$5/71 \times 10^{-7}$	$7/00 \times 10^{-7}$	$0/00 \times 00$	$0/00 \times 00$	J ₆	gr
$6/30 \times 10^{-10}$	علف کش	$1/01 \times 10^{-7}$	$8/25 \times 10^{-7}$	$0/00 \times 00$	$7/25 \times 10^{-7}$	J ₁₄	gr
$2/31 \times 10^{-5}$	الکتریستیه	$0/00 \times 00$	$3/50 \times 10^{-7}$	$0/00 \times 00$	$2/00 \times 10^{-7}$	J ₁₄	J
$2/50 \times 10^{-8}$	بذر/پیاز زعفران	$2/21 \times 10^{-12}$	$5/00 \times 10^{-7}$	$1/10 \times 10^{-7}$	$4/32 \times 10^{-12}$	J ₉	ریال
$8/60 \times 10^{-4}$	سوخت فسیلی	$1/36 \times 10^{-7}$	$1/22 \times 10^{-12}$	$3/60 \times 10^{-12}$	$7/63 \times 10^{-7}$	J ₁₁	J
$3/31 \times 10^{-3}$	عملکرد اقتصادی	$1/73 \times 10^{-7}$	$1/98 \times 10^{-7}$	$2/43 \times 10^{-7}$	J ₁₆	gr	
$7/54 \times 10^{-7}$	عملکرد اقتصادی	$2/82 \times 10^{-11}$	$2/90 \times 10^{-11}$	$3/51 \times 10^{-11}$	J ₁₆	J	
$2/85 \times 10^{-7}$	عملکرد کاه و کلش	$2/87 \times 10^{-7}$	$3/88 \times 10^{-7}$	J ₁₇	gr		
$3/94 \times 10^{-10}$	عملکرد کاه و کلش	$3/32 \times 10^{-11}$	$3/59 \times 10^{-11}$	J ₁₇	J		

بالا به منظور تولید بیوماس بر پایه پتانسیل تولید آن و غیره موجب افزایش امرزی حمایت‌کننده در گیاه چغندر قند است. در این محصول ارتباط دارد. گزارش شده است که با افزایش درجه مکانیزاسیون مقدار کل امرزی ورودی نیز افزایش می‌یابد (لو و همکاران، ۲۰۱۰). مطابق با نتایج فوق امیری و همکاران (۲۰۱۹) نیز گزارش کردند که کشت تجاری کلزا در مقایسه با کشت معیشتی ۶۷٪ امرزی ورودی بیشتری نیاز داشت.

اختلاف زیادی از نظر امرزی کل ورودی در ۴ سیستم تولید مشاهده شد. کل امرزی حمایت کننده تولید برای سیستم کشت گندم $1/91 \times 10^{-16}$ ، $2/32 \times 10^{-16}$ ، برای سیستم کشت جو $4/95 \times 10^{-16}$ و برای سیستم کشت چغندر قند $6/61 \times 10^{-16}$ امژوں خورشیدی در هکتار در سال بود (جدول ۳). کشت چغندر قند در مقایسه با کشت گندم، جو و زعفران، به ترتیب $53/1$ ، $61/44$ و $55/78$ درصد، امرزی کل بیشتری را نیاز داشت. بیشتر بودن درجه مکانیزاسیون، آب بربودن این محصول، نیاز کودی

جدول ۳- نتایج تحلیل امرزی نظامهای تولید گندم، جو، چغندر قند و زعفران در منطقه خوشاب (sej ha^{-1})

آیتمهای امرزی									
نهاوهای رایگان محیطی		تجدیدپذیر		نهاوهای رایگان		محیطی		تجدیدپذیر	
زعفران		چغندر قند		جو		گندم		نهاوهای غیر رایگان	
درصد از کل	امرزی (sej ha^{-1})	درصد از کل	امرزی (sej ha^{-1})	درصد از کل	امرزی (sej ha^{-1})	درصد از کل	امرزی (sej ha^{-1})	درصد از کل	امرزی (sej ha^{-1})
۰/۰۶	$1/21 \times 10^{13}$	۰/۰۲	$1/22 \times 10^{13}$	۰/۰۷	$1/27 \times 10^{13}$	۰/۰۶	$1/34 \times 10^{13}$	انرژی تابشی خورشید	
۰/۲۹	$5/93 \times 10^{13}$	۰/۲۵	$1/24 \times 10^{14}$	۰/۲۶	$1/26 \times 10^{14}$	۰/۵۴	$1/25 \times 10^{14}$	انرژی جنبشی باد	
۱/۱۲	$2/29 \times 10^{14}$	۳/۵۳	$1/75 \times 10^{15}$	۱/۶۳	$2/11 \times 10^{14}$	۱/۵۵	$3/70 \times 10^{14}$	انرژی شیمیایی باران	
۰/۸۶	$1/76 \times 10^{14}$	۴/۰۷	$2/00 \times 10^{15}$	۱/۴۶	$2/78 \times 10^{14}$	۱/۴۹	$3/45 \times 10^{14}$	تبخیر و تعرق	
۱/۱۸	$2/41 \times 10^{14}$	۴/۱۰	$2/03 \times 10^{15}$	۱/۷۰	$2/24 \times 10^{14}$	۱/۶۱	$3/750 \times 10^{14}$	جمع	
نهاوهای رایگان محیطی									
تجدیدپذیر									
۳/۹۶	$8/09 \times 10^{14}$	۲۳/۳۲	$1/16 \times 10^{16}$	۲۷/۸۹	$1/16 \times 10^{16}$	۲۷/۸	$7/22 \times 10^{16}$	فرسایش خاک	
۳/۷۳	$7/62 \times 10^{14}$	۱/۵۴	$7/26 \times 10^{14}$	۳/۹۹	$7/26 \times 10^{14}$	۳/۲۸	$7/62 \times 10^{14}$	تلغات ماده آلی خاک	
۱۳/۸۳	$2/82 \times 10^{14}$	۲۵/۴۷	$1/26 \times 10^{16}$	۲۳/۸۳	$1/26 \times 10^{16}$	۲۳/۸	$5/53 \times 10^{15}$	آب زیرزمینی	
۲۱/۰۲	$4/39 \times 10^{15}$	۵۰/۳۳	$5/96 \times 10^{16}$	۵۵/۷۰	$1/06 \times 10^{16}$	۵۳/۸	$1/258 \times 10^{16}$	جمع	
نهاوهای غیر رایگان									
۲۸/۲۱	$5/76 \times 10^{15}$	۷/۹۳	$3/93 \times 10^{15}$	۲/۹۲	$5/59 \times 10^{14}$	۲/۸۶	$7/63 \times 10^{14}$	نیروی انسانی	
۱/۱۰	$1/96 \times 10^{13}$	۰/۰۵	$2/25 \times 10^{13}$	۰/۱۳	$2/52 \times 10^{13}$	۰/۱۱	$2/46 \times 10^{13}$	ماشین آلات	
۱/۰۳	$2/10 \times 10^{14}$	۱/۲۳	$7/10 \times 10^{14}$	۲/۹۴	$5/62 \times 10^{14}$	۲/۴۶	$5/70 \times 10^{14}$	کود نیتروژن	
۱۷/۳۰	$3/53 \times 10^{15}$	۱۲/۴۸	$7/18 \times 10^{15}$	۱۶/۴۹	$3/10 \times 10^{15}$	۱۵/۳۰	$3/55 \times 10^{15}$	کود فسفر	
۱۴/۳۱	$2/92 \times 10^{15}$	۸/۵۴	$4/23 \times 10^{15}$	۱۰/۳۳	$1/97 \times 10^{15}$	۱۲/۱۵	$2/82 \times 10^{15}$	کود پتاسیم	
۱	$2/03 \times 10^{14}$	۰/۴۵	$2/13 \times 10^{14}$	۰	۰	۰	۰	کودهای میکرو	
۰/۱۱	$2/23 \times 10^{13}$	۰/۰۵	$2/44 \times 10^{15}$	۰	۰	۰	۰	کود آلی	
۱۰/۵۱	$2/10 \times 10^{15}$	۴/۹۳	$7/65 \times 10^{13}$	۰	۰	۰/۰۵	$1/19 \times 10^{13}$	حشره کش	
۰/۱۴	$2/85 \times 10^{13}$	۰/۲۱	$1/05 \times 10^{14}$	۰/۱۱	$2/09 \times 10^{13}$	۰/۱۶	$3/80 \times 10^{13}$	علف کش	
۲/۵۰	$5/11 \times 10^{14}$	۵/۷۱	$2/83 \times 10^{15}$	۴/۴۵	$8/33 \times 10^{14}$	۴/۳۰	$9/98 \times 10^{14}$	الکتریسیته	
۱۰/۵۱	$2/15 \times 10^{15}$	۳/۸۸	$1/92 \times 10^{15}$	۵/۳۴	$1/02 \times 10^{15}$	۷/۱۳	$1/66 \times 10^{15}$	پذر/ کروم زعفران	
۷۷/۲۹	$1/58 \times 10^{16}$	۴۵/۵۸	$2/26 \times 10^{16}$	۴۲/۶۰	$8/14 \times 10^{15}$	۴۴/۵	$1/03 \times 10^{16}$	جمع	
	$2/04 \times 10^{16}$		$8/95 \times 10^{16}$		$1/91 \times 10^{16}$		$2/32 \times 10^{16}$	جمع کل	
خروجی ها									
۳/۳۱ $\times 10^3$		$4/87 \times 10^9$		$1/06 \times 10^{10}$		$9/57 \times 10^{19}$	(gr)	عملکرد اقتصادی (gr)	
$7/54 \times 10^7$		$2/99 \times 10^0$		$7/20 \times 10^{00}$		$7/61 \times 10^0$	(J)	عملکرد اقتصادی (J)	
$2/85 \times 10^6$				$7/30 \times 10^9$		$5/98 \times 10^9$	(gr)	عملکرد کاه و کاش (gr)	
$3/94 \times 10^{10}$				$7/29 \times 10^0$		$7/47 \times 10^0$	(J)	عملکرد کاه و کاش (J)	

معادل انرژی گندم برای عملکرد دانه و کاه و کلش به ترتیب گندم $14/48$ و 9.25 MJ kg^{-1} ، جو $14/70$ و 11.60 MJ kg^{-1} ، (ضیائی ، و همکاران ، ۲۰۱۵). چغندر قند 16.3 و زعفران 19.76 و 13.81 MJ kg^{-1} کلاله و بنه (بختیاری و همکاران ، ۲۰۱۵)

نهادهای رایگان محیطی تجدیدپذیر (N)، مانند فرسایش خاک، تلغات مواد آلی خاک می باشد. به منظور جلوگیری از محاسبه

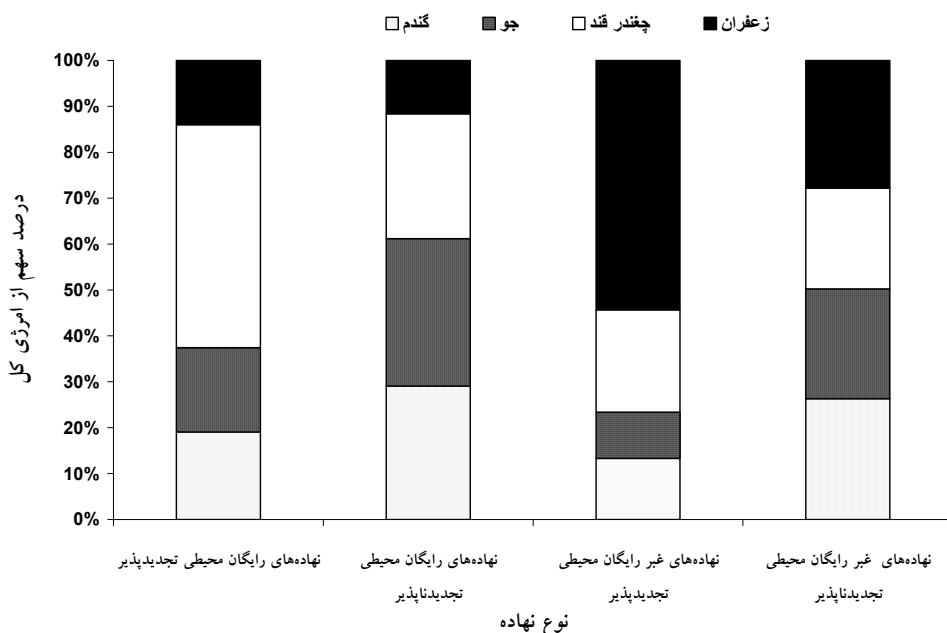
نهادهای طبیعی در تولید یک محصول شامل نهاده های رایگان محیطی تجدیدپذیر (R)، مانند آفات، باران و باد و

۵۸/۵۳ و ۵۵/۸۵ درصد، امرّی بیشتری از منابع قابل تجدید محیطی را استفاده کرده بود (جدول ۳). بیشتر بودن سهم نهاده های رایگان محیطی تجدیدپذیر در کشت چغندرقند به دلیل طولانی تر بودن دوره رشد این محصول و طولانی تر بودن طول روز در دوره رشد و نمو چغندرقند می باشد. طول دوره رشد چغندرقند در منطقه مورد بررسی ۲۱۶ روز بود که بخش اعظم آن در تابستان که متوسط طول روز بیشتر از ۱۲ ساعت است انجام شده است. گزارش شده است انجام عملیات به زراعی مانند کشت در تاریخ مناسب یا استفاده از ارقامی که طول دوره رشد بیشتری دارند سبب می شود که از منابع محیطی استفاده بیشتری انجام شود (امیری و همکاران، ۲۰۱۹).

مجدد سهم منابع طبیعی تجدید پذیر، بالاترین مقدار هر منبع در تولید هر محصول به عنوان جریان امرّی در نظر گرفته شد (صغری پور و همکاران، ۲۰۱۸).

منابع قابل تجدید محیطی

نتایج دسته بندی کلی منابع مختلف امرّی دخیل در نظام های تولید مورد بررسی در شکل ۲ نشان داده شده است. بر اساس نتایج گندم، جو، چغندرقند و زعفران به ترتیب ۱/۷۱، ۱/۷۰، ۱/۴۰ و ۱/۸۱ درصد از مجموع کل امرّی های مصرف شده را از بخش منابع قابل تجدید محیطی دریافت کردند. بالاترین امرّی مصرفی از منابع قابل تجدید محیطی را کشت چغندرقند به خود اختصاص داد که در مقایسه با کشت گندم، جو و زعفران، به ترتیب ۶۰/۷۳،

شکل ۲- سهم منابع امرّی نظام های تولید گندم، جو، چغندر قند و زعفران در منطقه خوشاب

آب آبیاری در چغندرقند و زعفران 10^{14} و 10^{15} امّول در سال در هکتار بود. در دو سیستم کشت چغندرقند و زعفران استفاده از کود دامی باعث تغییرات انداز ماده آلی خاک در طول فصل رشد شده است. طولانی تر بودن دوره رشد در چغندرقند به همراه بالا بودن درجه حرارت در طی فصل رشد باعث شده است

منابع غیر قابل تجدید محیطی

در کشت گندم و جو، تلفات ماده آلی خاک و در کشت چغندرقند و زعفران امرّی آب آبیاری بالاترین مقدار منابع تجدید ناپذیر محیطی را به خود اختصاص دادند. سهم تلفات ماده آلی در تولید گندم و جو، به ترتیب 10^{15} ، 10^{15} و 10^{14} ، 10^{15} و سهم امرّی

منابع قابل تجدید و غیر قابل تجدید خریداری شده

آنالیز دادهای مربوط به امریزی ورودی‌ها و خروجی‌های تولید در سیستم‌های زارعی مختلف مورد بررسی در جدول ۲ نشان داده شده است. بر اساس نتایج ارایه شده در شکل ۲ و جداول‌های ۲ و ۳ بیشترین مقدار امریزی در نظام‌های تولید گندم، جو و چغندرقند به کود نیتروژن (به ترتیب ۱۵٪۳۰، ۱۵٪۴۹ و ۱۲٪۴۸ درصد) به ترتیب با میزان به ترتیب 10^{15} g/m^2 ، $3/5 \text{ g/m}^2$ و $6/18 \text{ g/m}^2$ امژول خورشیدی در هکتار و در نظام تولید زعفران به نیروی انسانی (۲۸٪۲۱) درصد) با میزان 10^{15} g/m^2 امژول خورشیدی در هکتار اختصاص داشت. از نظر نیروی انسانی بعد از سیستم کشت زعفران، کشت چغندرقند بالاترین مقدار را به خود اختصاص داد. در کشت زعفران به دلیل کمتر بودن درجه مکانیزاسیون، اغلب فعالیت‌های کشاورزی با نیروی کارگری انجام می‌شود. در چغندرقند نیز کنترل علف‌های هرز و برداشت این محصول در منطقه هنوز توسط نیروی کارگری انجام می‌شود. در سیستم کاشت جو، کود آلی، کود پتاسیم، علف کش و حشره کش‌ها سهمی در امریزی کل ندارند و در سیستم کاشت زعفران از حشره کش‌ها استفاده نشده است. دلیل عدم استفاده از کود پتاسیم در مزارع گندم و جو بالا بودن مقدار پتاسیم موجود در خاک و دلیل عدم استفاده از حشره کش در زعفران نبود آفت و یا بیماری خاص در طول دوره فصل رشد می‌باشد. اگرچه در سالیان اخیر گزارش‌های مربوط به خسارت در زعفران گزارش شده است اما هنوز کشاورزان در مزارع زعفران از آفت کشی برای کنترل استفاده نمی‌کنند. در سایر مطالعات نیز نشان داده است که کودهای شیمیایی سهم عمده ای در کل ورودی امریزی یک سیستم کشت دارند. کودهای نیتروژن، فسفر و پتاس ۹٪۷ درصد از منابع خریداری شده غیر قابل تجدید در زراعت گندم (هوشیار و همکاران، ۲۰۱۸)، تناوب گندم/لوپن (لفروی و ریدبرگ، ۲۰۰۳) را به خود اختصاص داده بودند. ژانگ و همکاران (۲۰۱۲) نیز گزارش کردند که کود نیتروژن و نیروی کارگری بیشترین سهم ورودی امریزی را در تولید گندم دارند. در کشت چغندرقند نیز، نیاز نیتروژن بالای این محصول و تمایل کشاورزان به استفاده از کودهای شیمیایی جهت افزایش عملکرد کمی (عملکرد ریشه) سبب بالارفتن سهم کودهای شیمیایی و استفاده از نیروی کارگری در کنترل علف‌های هرز و سایر عملیات داشت مانند آبیاری و برداشت سبب بالا رفتن سهم امریزی نیروی کارگری در این محصول شده است.

که این محصول بالاترین امریزی آب آبیاری را داشته باشد. در عوض رشد زعفران در زمان‌های سرد سال که تبخیر و تعرق کمتر است و نیاز آبی کم زعفران سهم این منبع تجدید ناپذیری محیطی را کاهش داده است. تلفات ماده آلی خاک در کشت جو ۱۲٪۵۱ درصد از کشت گندم بیشتر بود. با وجود کمتر بودن سهم تلفات ماده آلی خاک در کشت چغندرقند در مقایسه با سهم امریزی آب آبیاری، اما بیشترین تلفات ماده آلی خاک در کشت چغندرقند مشاهده شد 10^{16} g/m^2 (امژول در هکتار). بالاتر بودن مقدار تلفات ماده آلی خاک در کشت چغندرقند به عوامل متعد محیطی و زراعی ارتباط دارد. از آنجا که در این سیستم کشت استفاده از نیتروژن به عنوان منبع اصلی تغذیه میگروارگانیسم‌ها در مقایسه با سایر محصولات مورد مطالعه بیشتر بوده است لذا فعالیت میگروارگانیسم‌ها که ماده آلی را به صورت CO_2 تلف می‌کنند نیز بیشتر است. از طرف دیگر طول دوره رشد طولانی به همراه مناسب تر بودن شرایط دمایی برای فعالیت میگروارگانیسم‌ها نیز سبب افزایش تلفات ماده آلی در کشت چغندرقند شده است. عملیات کنترل مکانیکی و شیمیایی علف‌های هرز به عنوان منبع ماده آلی خاک نیز از دیگر دلایل بیشتر بودن امریزی تلفات ماده آلی خاک در کشت چغندرقند می‌باشد. گزارش شده است که در دوسیستم تجاری و معیشتی کلزا نیز سهم تلفات ماده آلی خاک بخش بزرگی از کل امریزی را به خود اختصاص داده است و کشت تجاری ۸٪۳۶ درصد تلفات ماده آلی خاک بیشتری در مقایسه با کشت معیشتی داشته است (مقدار تلفات ماده آلی خاک در سیستم تجاری ۰٪۲۲ و معیشتی ۰٪۰۳ بوده است). در این بررسی استفاده از ارقام با ساختار برداشت بالا، کشت تک محصولی، از بین بردن علف‌های هرز، استفاده از علف کش‌ها و عملیات خاکورزی فشرده تر را عامل اصلی کاهش بیشتر ماده آلی خاک در کشت تجاری در مقایسه با کشت معیشتی دانسته شده است (امیری و همکاران، ۲۰۱۹). مطابق با نتایج فوق ژانگ و همکاران (۲۰۱۹) در بررسی تغییرات ماده آلی خاک در اقلیم‌های مختلف چین گزارش کردند در مناطق با آب و هوایی سرد تجمع ماده آلی در خاک سبب می‌شود که سیستم‌های کمتر است. کمبود مواد آلی در خاک سبب می‌شود که سیستم‌های تولید به منابع خریداری شده غیر قابل تجدید وابسته شوند که در نتیجه سهم انرژی‌های غیر قابل تجدید در یک سیستم تولید افزایش پیدا می‌کند.

شاخص درصد تجدید پذیری امرژی (۳۴ درصد) و متوسط ایران (۲۲ درصد) که توسط برآون و همکاران (۲۰۰۷) محاسبه شده است بیشتر بود. اما شاخص درصد تجدید پذیری امرژی در سیستم‌های کشت گندم، جو و چغندرقند از متوسط ایران کمتر به دست آمد. در نظام تولید چغندرقند به دلیل مصرف مقادیر زیاد کودهای شیمیایی و آلی و استفاده بیشتر از آب‌های زیر زمینی بجای آب باران برای تامین نیازهای غذایی و آبی در مقایسه با سایر سیستم‌های کشت وابستگی کمتری به نهادهای امرژی تجدیدپذیر داشت. در مقابل بخش اعظم نهادهای مورد استفاده در کشت زعفران از نهادهای تجدیدپذیر بود و کشاورزان منطقه تمایل کمتری به مصرف کودهای شیمیایی و آفت کش در این سیستم تولید داشتند و بخش اعظم عملیات مزرعه‌ای توسط نیروی انسانی انجام می‌شود. درکلرا شاخص درصد تجدید پذیری امرژی در کشت معیشتی ۱۹/۹۰ و در سیستم تجاری ۵/۳۰ درصد (امیری و همکاران، ۲۰۱۹)، درانگور یاقوتی ۶۴/۹۴ (کوهکن و همکاران، ۲۰۱۷) ذرت ۲۷٪ (ژانگ و همکاران، ۲۰۱۲) و سویا ۳۵/۳۶ (کاوالت و اورتگا، ۲۰۰۹) گزارش شده است.

عملکرد و امرژی خروجی

مقادیر کل امرژی خروجی در چهار سیستم کشت در جدول ۳ نمایش داده شده است. بیشترین و کمترین امرژی تولیدی به کشت چغندرقند $۴/۹۵ \times 10^{۱۶}$ و کشت جو $۱/۹۱ \times 10^{۱۶}$ اختصاص داشت. دلیل اصلی تفاوت در مقدار امرژی خروجی در سیستم‌های مختلف کشت، متفاوت بودن مقدار و نهادهای مصرفی در هر سیستم کاشت می‌باشد.

شاخص‌های مبتنی بر امرژی نظام‌های تولید

مقدار امرژی واحد برای بازده اقتصادی^۱ (UEV_E)

مقادیر محاسبه شده UEV_E برای کشت گندم $۷/۶۱ \times 10^5$ برای جو $۶/۵۹ \times 10^7$ برای چغندرقند $۱/۱۸ \times 10^6$ و برای زعفران $۳/۱۲ \times 10^8$ $sej J^{-1}$ به دست آمد. مقادیر UEV_E برای چهار سیستم مورد مطالعه نشان داد این مقدار برای کشت زعفران به طور قابل ملاحظه‌ای در مقایسه با سایر گیاهان مورد بررسی بیشتر است. دلیل اصلی بیشتر بودن UEV_E در کشت زعفران، بالاتر بودن ارزش اقتصادی محصول تولیدی و وزن بسیار پایین کالله و بنه زعفران به عنوان محصول اقتصادی این گیاه بوده است. محققان مقادیر متفاوتی برای UEV_E در محصولات زراعی و باغی مختلف گزارش کرده‌اند. به عنوان مثال وانگ و همکاران UEV_E برای کشت گندم را $۱/۶۳ \times 10^5$ $sej J^{-1}$ 2014 کرد که با مقدار UEV_E گزارش شده در این تحقیق تقریباً همخوانی دارد. UEV_E برای ذرت 10^5 $sej J^{-1}$ 10^4 و سویا 10^4 لوبیا بر اساس نوع سیستم کشت بین 10^5 تا 10^6 $sej J^{-1}$ $1/۷۱ \times$ گزارش شده است.

شاخص درصد تجدید پذیری امرژی (R%)

شاخص تجدید پذیری برای گندم، جو و چغندرقند به ترتیب برابر با $۱۱/۶۰$ ، $۹/۹۵$ و $۲۰/۸۳$ و بالاترین شاخص درصد تجدید پذیری در کشت زعفران برابر $۴/۹۹$ به دست آمد. شاخص درصد تجدید پذیری امرژی گندم و جو تقریباً مشابه بود. مقدار به دست آمده برای این شاخص برای زعفران از متوسط جهانی

¹ Unit energy value for the economic yield

جدول ۴- شاخص‌های مبتنی بر امرژی نظام‌های تولید گندم، جو، چغندر قند و زعفران در منطقه خوشاب

شاخص	گندم	جو	چغندر قند	زعفران
UEV _E	۷/۶۱×۱۰۰۵	۶/۵۹×۱۰۰۵	۱/۷۶×۱۰۰۵	۳/۱۲×۱۰۰۸
R	۱۱/۶۰	۵/۹۵	۰/۸۳	۴۱/۹۹
EER _Y	۱/۰۷	۰/۸۳۱	۷/۵۸	۳۶۵
EYR	۲/۲۵	۲/۳۵	۲/۱۹	۱/۲۹
ELR	۶۱/۲۷	۵۷/۹۸	۲۳/۴۲	۸۳/۵۵
ELR*	۳/۱۲	۳/۶۲	۱/۵۸	۰/۹۰
ESI	۰/۰۴	۰/۰۴	۰/۰۹	۰/۰۲
ESI*	۰/۷۲	۰/۶۵	۱/۳۹	۱/۴۴
EISD	۰/۰۴	۰/۰۳	۰/۷۱	۰/۰۰۰۰۵
EIR	۰/۸۰	۰/۷۴	۰/۸۴	۳/۴۰
EIR*	۲۷/۷۲	۲۵/۱۳	۱۱/۱۳	۶۵/۳۶

از متوسط ایران داشتند و در سیستم کشت زعفران این شاخص از متوسط جهانی نیز بالاتر بود. شاخص نسبت سرمایه‌گذاری امرژی متفاوتی برای گیاهان زراعی مختلف گزارش شده است به عنوان مثال در گندم (ژائو و همکاران، ۲۰۱۹) بسته به اقلیمهای مورد بررسی این شاخص را ۴/۱۵-۷/۱۸ گزارش کردند. شاخص نسبت سرمایه‌گذاری امرژی در کلزا، در موز ۱۶/۹۶ (دی باروس و همکاران، ۲۰۰۹)، در انگور ۵۱/۳۳ (فنگ و همکاران، ۲۰۱۳)، در کلم ۱۹/۰۳، گندم و کتان (۱/۳۰)، بولاف (۱/۳۱) و سیب زمینی ۲۷/۱۸ (ژائو و همکاران، ۲۰۱۷)، و در سویا ۱/۲۵ (کاوالت و اورتگا، ۲۰۰۹) گزارش شده است.

شاخص نسبت بارگذاری زیست محیطی (ELR) و شاخص نسبت بارگذاری زیست محیطی اصلاح شده (ELR*)
در سیستم کشت گندم شاخص نسبت بارگذاری زیست محیطی استاندارد و اصلاح شده به ترتیب برابر با ۳/۱۲ و ۶۱/۲۷ و بود که شاخص نسبت بارگذاری زیست محیطی در مقایسه با جو و چغندرقند به ترتیب ۵/۳ و بیشتر و در مقایسه با زعفران ۳۶/۳۶ درصد کمتر بود. در حالیکه شاخص نسبت بارگذاری زیست محیطی اصلاح شده گندم در مقایسه با جو ۱۶/۰۲ درصد کمتر و در مقایسه با چغندرقند و زعفران ۹۷/۴۶ و ۲۴۶ درصد بیشتر بود. در میان سیستم‌های مورد بررسی کمترین فشار محیطی مربوط به کشت زعفران با شاخص نسبت بارگذاری زیست محیطی اصلاح

شاخص نسبت عملکرد امرژی (EYR)

شاخص نسبت عملکرد امرژی در سیستم‌های کاشت گندم، جو و چغندرقند مشابه و زعفران کمترین و جو بالاترین شاخص نسبت عملکرد امرژی را دارا بود و بعد از جو بالاترین شاخص نسبت عملکرد امرژی در کشت گندم (۲/۲۵) مشاهده شد. متوسط جهانی این شاخص ۷/۳۸ و متوسط کشور ایران ۷/۷۲ (برآون و همکاران، ۲۰۰۷) گزارش شده است که هر چهار سیستم مورد بررسی هم نسبت به متوسط جهانی و هم نسبت به متوسط ایران شاخص نسبت عملکرد امرژی کمتری داشتند. (لاروزا و همکاران، ۲۰۰۸) در بررسی امرژی پرتفعال در ایتالیا مقدار این شاخص را ۱/۵ گزارش کردند. فنگ و همکاران (۲۰۱۳) در مطالعه‌ای که بر روی انگور در جنوب غرب چین انجام دادند شاخص نسبت عملکرد امرژی انگور را ۱/۰۷ به دست آوردند.

شاخص نسبت سرمایه‌گذاری امرژی (EIR)

شاخص نسبت سرمایه‌گذاری امرژی در چهار سیستم کشت گندم، جو، چغندرقند و زعفران به ترتیب برابر با ۰/۸۰، ۰/۷۴ و ۳/۴۰ بود. متوسط شاخص نسبت سرمایه‌گذاری امرژی در جهان ۱/۵۸ و در ایران ۰/۱۵ گزارش شده است. سیستم کشت گندم، جو و چغندرقند شاخص نسبت سرمایه‌گذاری امرژی کمتر

دارند و برای تولید به منابع تجدیدپذیر محلی وابسته هستند کمک کنند. برنت و بیلیامز (۲۰۰۱) در ارزیابی امریکا میان سیستم‌های مختلف کشت در ایالت فلوریدا شاخص پایداری را برای یولافت ۰/۷۸ و برای سیب زمینی ۰/۱۶ گزارش نمود. در ارزیابی امریکا میان سیستم کشت برجع در چین (لو و همکاران ۲۰۱۰) مقدار این شاخص را ۰/۱۸۳ به دست آوردند. این شاخص در گندم، کتان و یولاف به ترتیب ۱/۱۳۹۵، ۱/۱۳۹۸ و ۱/۱۲۸۹ توسط (ذایی و همکاران، ۲۰۱۷) گزارش شده است.

نتیجه گیری

رشد و نمو گیاهان به استفاده از منابع طبیعی (مانند نور خورشید، آب و باد) و منابع خریداری شده (مانند کود، آفت کش، و علف کش) وابستگی کامل دارد. معرفی گیاهان جدید در یک منطقه در صورت سازگاری مناسب می‌تواند عملکرد اقتصادی قابل قبولی را تولید کند. اما این گیاهان جدید به دلیل عدم سازگاری با منطقه مورد نظر به استفاده از منابع انسانی وابستگی کاملی دارند. سهم منابع قابل تجدید محیطی و خریداری شده در زعفران ۰/۵۵ و در گندم ۰/۱۸۳۶، در جو ۰/۱۴۴۴ و در چغندر ۰/۱۴۸۴ درصد از کل انرژی‌های وارد شده به سیستم بود. از میان تمام نهادهای دخیل در تولید گندم و جو تلفات ماده آلتی خاک (۰/۲۷۸ و ۰/۳۴۰۲ درصد)، در کشت چغندر ۰/۰۴۷ درصد آب آبیاری (۰/۲۵۴۷ درصد) و در سیستم کاشت زعفران نیروی انسانی (۰/۲۸۲ درصد) بیشترین امریکی ورودی را به خود اختصاص دادند. از میان منابع خریداری شده در کشت زعفران نیروی کارگری، کود نیتروژن و کود فسفر، در سیستم کشت چغندر ۰/۰۴۷ درصد کود نیتروژن، کود فسفر و نیروی کارگری، و در دو سیستم کاشت گندم و جو، کود نیتروژن، کود فسفره و بذر مصرفی به عنوان سه منبع اصلی بودند که بالاترین امریکی ورودی را داشتند. نسبت بارگذاری محیطی اصلاح شده (ELR*) در چهار گیاه زراعی مورد مطالعه در محدوده ۰/۳۶۹ بود که کشت جو بالاترین و کشت زعفران کمترین نسبت بارگذاری محیطی اصلاح شده را داشتند. در کشت زعفران سهم منابع تجدیدپذیر نسبت به منابع تجدیدپذیر پیشتر بود که این امر سبب افزایش شاخص پایداری محیط زیست اصلاح شده در این گیاه شد. بر این اساس می‌توان گفت در منطقه مورد بررسی معرفی زعفران سبب افزایش پایداری تولید شده است.

شده برابر با ۰/۹۷ وارد کرد. به طور کلی، مقادیر ELR کمتر از دو نشان دهنده فشار محیطی کم، مقادیر بین سه و ده نشان دهنده فشار محیطی متوسط و مقادیر ELR بیشتر از ده فشار محیطی زیاد را نشان می‌دهد (براؤن و اولگیاتی، ۲۰۰۵). فشار زیاد محیطی می‌تواند به دلیل مصرف مقادیر زیاد نهاده‌های تجدیدپذیر در مقیاس مکانی کوچکی باشد که نمی‌تواند تاثیرش را رقیق کند (کاوات و همکاران، ۲۰۰۶). در کلزا در سیستم کشت معیشی مقدار ELR و در سیستم تجاری مقادیر ۰/۱۹ و ۰/۷۵ ELR و مقادیر* ELR در دو سیستم موربدبررسی ۰/۸۵ و ۰/۱۷ و ۴ گزارش شده است (امیری و همکاران، ۲۰۱۹). دلیل تشابه مقادیر دو ELR محاسبه شده در سیستم کشت تجاری سهم ۰/۵ درصدی منابع تجدیدپذیر محیطی از کل ورودی‌های انرژی به سیستم است. در حالیکه در سیستم معیشی ۱۳ درصد از انرژی‌های ورودی به سیستم از منابع تجدیدپذیر محیطی بود.

شاخص پایداری محیط زیست (ESI) و شاخص پایداری محیط زیست اصلاح شده ESI*

شاخص پایداری محیط زیست در دو سیستم کشت گندم و جو با هم برابر (۰/۰۴) بود و کشت چغندر قند بالاترین شاخص پایداری محیط زیست (۰/۰۹) و کشت زعفران پایین‌ترین شاخص پایداری محیط زیست (۰/۰۲) را داشت. شاخص پایداری محیط زیست برای جهان ۰/۴۸ و در ایران ۰/۱۴ گزارش شده است که در تحقیق حاضر هر ۴ سیستم کاشت از متوجه جهانی و ایران شاخص پایداری محیط زیست اصلاح شده داشتند. از نظر شاخص پایداری محیط زیست اصلاح شده کشت زعفران بالاترین شاخص (۰/۰۶۵) و کشت جو پایین‌ترین شاخص (۰/۰۴) را داشتند. شاخص پایداری محیط زیست بین صفر تا بی نهایت تغییر می‌کند. بر اساس تحقیقات اولگیاتی و براؤن (۲۰۰۹) مقادیر بیش از ۱۰ نظم‌های پایدار با حداقل فشار، مقادیر بین ۱ و ۱۰ پتانسیل خوب، در حالی که مقادیر کمتر از ۱ نشان دهنده نظام پر مصرف است که منابع سیستم را تخلیه کرده و تاثیرات محیطی زیاد دارد و برای بقای نیاز به مصرف زیاد انرژی دارد. شاخص پایداری محیط زیست میزان پایداری یک نظام کشت را نشان می‌دهد. هر چه سهم منابع تجدیدپذیر نسبت به منابع تجدیدپذیر پیشتر باشد مقدار این شاخص بالاتر خواهد بود و مطلوب تر است. این شاخص می‌تواند در شناسایی اکوسیستم‌های زراعی که کمتر به محیط زیست نیاز

منابع

بی‌نام. ۱۳۹۹. <http://khorazavi.frw.ir/00/Fa/StaticPages/Page.aspx?tid=14988h>

کوچکی، ع.، م. نصیری محلاتی، ا. مرادی و ح. منصوری. ۱۳۹۶. راهبردهای گذار از کشاورزی رایج به پایدار در ایران الف- جایگزینی نهادهای و طراحی بومنظم کشاورزی. بوم‌شناسی کشاورزی. جلد ۹، شماره ۴: ۹۳۵-۹۵۹.

- Altieri, M. A. 2018. Agroecology: the science of sustainable agriculture. CRC Press.
- Amiri, Z., M. R. Asgharipour, D. E. Campbell, and M. Armin. 2019. A sustainability analysis of two rapeseed farming ecosystems in Khorramabad, Iran, based on emergy and economic analyses. *J. Clean. Prod.*, 226:1051-1066.
- Asgharipour, M. R., H. Shahgholi, D. E. Campbell, I. Khamari, and A. Ghadiri. 2018. Comparison of the sustainability of bean production systems based on emergy and economic analyses. *Environ. Monit. Assess.* 191:202-223.
- Brown, M. T., and S. Ulgiati. 2005. Emergy, transformity and ecosystem health. In (Edits, S. Jørgensen, L. Xu, R. Costanza) *Handbook of Ecological Indicators for Assessment of Ecosystem Health*. CRC Press.
- Cavalett, O., and E. Ortega. 2009. Emergy, nutrients balance, and economic assessment of soybean production and industrialization in Brazil. *J. Clean. Prod.*, 17:762-771.
- De Barros, I., J. M. Blazy, G. S. Rodrigues, R. Tournebize, and J. P. Cinna. 2009. Emergy evaluation and economic performance of banana cropping systems in Guadeloupe (French West Indies). *Agric. Ecosyst. Environ.*, 129:437-449.
- Edwards-Jones, G., B. Davies, and S. S. Hussain. 2009. *Ecological Economics: An introduction*. John Wiley & Sons.
- Feng, J. Y., S. Z. Lu, Z. T. Fu, and D. Tian. 2013. Emergy analysis of protected grape production system in China. Pages 3938-3942 in *Advanced Materials Research*. Trans Tech Publ.
- Houshyar, E., X. Wu, and G. Chen. 2018. Sustainability of wheat and maize production in the warm climate of southwestern Iran: an emergy analysis. *J. Clean. Prod.*, 172:2246-2255.
- Houshyar, E., X. Wu, and G. Chen. 2018. Sustainability of wheat and maize production in the warm climate of southwestern Iran: an emergy analysis. *J. Clean. Prod.*, 172:2246-2255.
- Kohkan, S. A., A. Ghanbari, M. R. Asgharipour, and B. A. Fakheri. 2017. Emergy evaluation of Yaghuti grape of Sistan. *Arid Biome Scientific and Research Journal* 7:73-84.
- Koohkan, S. A., A. Ghanbari, M. R. Asgharipour, and B. A. Fakheri. 2018. Emergy Analysis of Greenhouse Cucumber Production in Sistan Region. *International Journal of Agricultural Management and Development* 8:377-387.
- La Rosa, A., G. Siracusa, and R. Cavallaro. 2008. Emergy evaluation of Sicilian red orange production. A comparison between organic and conventional farming. *J. Clean. Prod.*, 16:1907-1914.
- Lefroy, E., and T. Rydberg. 2003. Emergy evaluation of three cropping systems in southwestern Australia. *Ecol. Modell.*, 161:195-211.
- Lu, H., Y. Bai, H. Ren, and D. E. Campbell. 2010. Integrated emergy, energy and economic evaluation of rice and vegetable production systems in alluvial paddy fields: implications for agricultural policy in China. *J. Environ. Manage.* 91:2727-2735.
- Martin, J. F., S. A. Diemont, E. Powell, M. Stanton, and S. Levy-Tacher. 2006. Emergy evaluation of the performance and sustainability of three agricultural systems with different scales and management. *Agric. Ecosyst. Environ.*, 115:128-140.
- Moore, J., F. Pagani, M. Quayle, J. Robinson, B. Sawada, G. Spiegelman, and R. Van Wynsberghe. 2005. Recreating the university from within. *International Journal of Sustainability in Higher Education* 6:65-80.
- Odum, H., M. Brown, and S. Brandt-Williams. 2000. Folio# 1: Introduction and global budget. *Handbook of EnergyEvaluation: A compendium of data for energy computation issued in a series of folios*. Center for Environmental Policy, Univ. of Florida, Gainesville.
- Ortega, E., O. Cavalett, R. Bonifácio, and M. Watanabe. 2005. Brazilian soybean production: emergy analysis with an expanded scope. *Bulletin of Science, Technology & Society* 25:323-334.
- Ulgiati, S., and M. T. Brown. 2009. Emergy and ecosystem complexity. *Communications in Nonlinear Science and Numerical Simulation* 14:310-321.

- Veisi, H., A. Torbak, J. Kambozia, A.-M. Maddavi-Damghani, and R. Deihimfard. 2016. Emergy evaluation of the performance and sustainability of three agricultural systems: Case of winter wheat, grain corn and spring forage corn in Dezful at Khozestan province, Iran. *Iran. Journal of Agroecology* 6.
- Wang, X., Y. Chen, P. Sui, W. Gao, F. Qin, J. Zhang, and X. Wu. 2014. Emergy analysis of grain production systems on large-scale farms in the North China Plain based on LCA. *Agric. Syst.*, 128:66-78.
- Wang, X., Y. Chen, P. Sui, W. Gao, F. Qin, J. Zhang, and X. Wu. 2014. Emergy analysis of grain production systems on large-scale farms in the North China Plain based on LCA. *Agric. Syst.*, 128:66-78.
- Zhai, X., D. Huang, S. Tang, S. Li, J. Guo, Y. Yang, H. Liu, J. Li, and K. Wang. 2017. The emerge of metabolism in different ecosystems under the same environmental conditions in the agro-pastoral ecotone of northern China. *Ecol. Indic.*, 74:198-204.
- Zhai, X., D. Huang, S. Tang, S. Li, J. Guo, Y. Yang, H. Liu, J. Li, and K. Wang. 2017. The emerge of metabolism in different ecosystems under the same environmental conditions in the agro-pastoral ecotone of northern China. *Ecol. Indic.*, 74:198-204.
- Zhang, L., B. Song, and B. Chen. 2012. Emergy-based analysis of four farming systems: insight into agricultural diversification in rural China. *J. Clean. Prod.*, 28:33-44.
- Zhao, H., X. Zhai, L. Guo, K. Liu, D. Huang, Y. Yang, J. Li, S. Xie, C. Zhang, and S. Tang. 2019. Assessing the efficiency and sustainability of wheat production systems in different climate zones in China using emergy analysis. *J. Clean. Prod.*, 235:724-732.

A survey on the ecological sustainability of introducing new crops in the cropping pattern using emergy approach

S. Fallahinejad¹, M. Armin², M.R. Asgharipour³

Received: 2019-12-19 Accepted: 2020-10-29

Abstract

Emergy analysis is an appropriate strategy for assessing the sustainability of agricultural production systems in a region. In this study, the sustainability of production of four widely grown crops, including wheat and barley, sugar beet and saffron were compared using emergy approach in Khoushab County, Khorasan Razavi province, Iran. The total supporting emergy for wheat, barley, sugar beet and saffron was respectively $2.32E+16$, $1.91E+16$, $4.95E+16$, and $2.04E+16$ $sej\ ha^{-1}$. The greatest portion of renewable environmental resources were obtained in sugar beet production systems (4.1% of total emergy), and non-renewable environmental resources occurred in barley production systems (55.7% of total emergy). Saffron production systems showed the greatest portion of renewable and non-renewable purchased resources (40.80 and 36.48%). Introduction of saffron and sugar beet as new crops in a given region, compared to wheat and barley as preceding crops in the cropping pattern, caused enhancement in renewable energy ratio, environmental loading ratio, modified environmental sustainability index, and emergy input ratio, while decreased emergy yield ratio, modified environmental loading ratio, environmental sustainability index, and sustainable development emergy index. Saffron and sugar beet production as new introduced crops to the region resulted in the highest modified environmental sustainability index. Although the environmental loading ratio index of saffron cultivation was higher than other production systems, modified environmental loading ratio was lower than the three other production systems. Therefore, saffron can be recommended as a sustainable crop that has put the lowest pressure on environmental resources.

Keywords: Emergy analysis, cropping pattern, environmental impacts, production sustainability

¹- Ph.D. Candidate, Department of Agronomy and Plant Breeding, Sabzevar Branch, Islamic Azad University, Sabzevar, Iran
²- Associate professor, Department of Agronomy and Plant Breeding, Sabzevar Branch, Islamic Azad University, Sabzevar, Iran
³- Professor Department of Agronomy, College of Agriculture, University of Zabol, Zabol, Iran